Кушвант Синг

СИЛОВАЊЕ

Далип Синг је лежао на свом плетеном кревету, загледан у небо посуто звездама. Било је врућe и без дашка ветра. Лежао је наг, само му је парче тканине било обмотано око бедара. Упркос томе, грашке зноја су му се котрљале по целом телу. Врућина је избијала из земљаних зидова који су се целог дана пржили на Сунцу. Он је био попрскао кров куће водом, али резултат је било само влажно и лепљиво испаравање од кога је ваздух мирисао на земљу и крављу балегу. Такође је попио воде колико год је могло да му стане у стомак, али грло му је и даље било суво. Затим су наишли комарци и непрекидно се чуло њихово монотоно зујање. Оне који су му се вртели сувише близу ушију ухватио би и смрвио између длана и прстију. Два-три су му ушла право у уво, па их је кажипрстом згњечио у масној ушној шкољци. Неколико их се упетљало у његову густу браду, али ни њихово зујање није дуго потрајало. А неки су ипак успели да се напију његове крви, и те је могао само да проклиње док се чешао.

Преко пута узане уличице која је раздвајала њихову кућу од куће његовог стрица, Далип Синг је могао да види низ плетених кревета поређаних на крову. На једном крају је спавао његов стриц, Банта Синг, са рукама и ногама раширеним као да је разапет на крст. Стомак му се подизао и спуштао у ритму хркања. То поподне се на-

пушио банга[1] и сада је спавао дубоким сном. На другом крају низа кревета седело је неколико жена које су се хладиле лепезама и разговарале тихим гласом.

Далип Синг је лежао будан и зурио у небо. За њега није било ни спокоја ни сна. Јер, на суседном крову је спавао његов стриц, брат и убица његовог оца. Жене из његове куће имале су времена да седе и оговарају до касно у ноћ, док је његова мајка морала да риба лонце и шерпе пепелом и да сакупља крављу балегу за огрев. Банта Синг је имао слуге који су бринули о стоци и орали му земљу, док је он пушио банг и излежавао се. Његова црноока ћерка Биндо се по цео дан само шеткала наоколо и показивала своје хаљине од јапанске свиле. А Далип Синг је по цео дан морао да ради.

Крошње дрвећа су зашуштале. Лаган, свеж поветарац дувао је преко кровова кућа. Разгонио је комарце и сушио зној на телима. Далип је почео да осећа свежину и мир, и одједном му се приспавало. На крову Банте Синга жене су престале да се хладе лепезама. Биндо је устала са свог кревета, забацила главу уназад и напунила плућа прохладним, свежим ваздухом. Далип је посматрао како шета горе-доле. Могла је да види остале људе како спавају на крововима и по двориштима. Нико се није померао. Биндо се зауставила и стајала поред свог кревета. Ухватила је ноћну кошуљу за два краја који су јој падали баш до колена и подигла је преко главе обема рукама, оголивши тако тело од струка до врата, и пустила је хладан поветарац да ћарлија око њеног затегнутог стомака и младалачких груди. Затим је неко љутитим гласом нешто рекао, па је Биндо спустила кошуљу. Бацила се на свој кревет и није се више јасно видела у гомили чаршава и јастука.

Далип Синг је сада био потпуно будан, а срце му је дивљачки лупало. Омрзнути лик Банте Синга изгубио му се из мисли. Склопио је очи и покушао да призове лик Биндо, онакве како ју је видео под светлошћу звезда. Желео ју је, а у сновима ју је и имао. Биндо је увек пристајала – чак га је и молила. Далип је био смирен, скоро равнодушан. Банта Синг би био понижен том најгором увредом. Далипове очи биле су склопљене, али ипак су гледале у неки други свет у коме је Биндо живела и волела га, нага, без срама и прелепа.

Неколико сати касније мајка му је пришла и продрмала га за раме. Било је време да крене на орање, док је још свеже. Небо је било црно, а звезде још сјајније. Узео је кошуљу која је лежала склопљена испод јастука и обукао је. Погледао је преко, према суседном крову. Биндо је лежала у дубоком сну.

---

[1] *Банг* је индијска конопља наркотичног дејства, чије се суво лишће мрви и пуши уместо дувана.

Далип Синг је упрегао своје волове у плуг и пустио да га воде до поља. Ишао је кроз мрачне и напуштене сеоске уличице све до поља обасјаних звездама. Био је уморан, а слика Биндо му се и даље мотала по мислима.

Небо је на истоку почињало да бледи. Из оближњег шумарка зачуло се гласно и крештаво кукање кукавице. На другој страни су вране тихо заграктале.

Далип Синг је орао, али није био присутан духом. Једноставно је држао плуг и полако ходао иза њега. Бразде нису биле ни праве ни довољно дубоке. Када се разданило, постидео се. Одлучио је да се сабере и престане да будан сањари. Зарио је оштрицу плуга дубоко у земљу и жестоко распалио штапом по сапима волова. Животиње су кренуле уз трзај, рику и млатећи реповима. Рало је цепало земљу и крупни комади су падали са обе стране бразде по Далиповим ногама. Далип је осећао да господари својим воловима и плугом. Притиснуо је рало још дубље, са дивљачком одлучношћу, и посматрао његову челичну оштрицу како пожудно рије кроз богату мрку земљу.

Сунце се издигло, веома сјајно и ужарено. Далип је престао да оре и одвео волове до бунара испод дрвета, где их је испрегао. Извукао је неколико ведара воде. Окупао се, полио воду преко волова и затим кренуо иза њих према кући, док му је вода капљала са тела.

Мајка га је чекала. Донела му је свеже испечен хлеб и спанаћ са мало путера. Такође је донела велику бакарну шољу пуну млека. Далип је изгладнело навалио на храну, док је мајка седела поред њега и лепезом терала муве. Појео је хлеб и спанаћ, и залио то млеком. Испружио се на кревет и ускоро је дубоко спавао. Мајка је и даље седела поред њега и с нежношћу га хладила лепезом.

Далип је преспавао остатак преподнева и цело поподне. Устао је увече и отишао до поља да пусти воду у канале за наводњавање. Ишао је дуж канала који је одвајао његову земљу од стричеве. Поља Банте Синга наводњавали су његови надничари. Откако је убио брата, Банта Синг никада није увече долазио до својих поља.

Далип Синг је журно чистио своје канале. Када је то завршио, пришао је до потока и опрао се. Сео је на травнату обалу, спустио ноге у воду која је протицала и чекао мајку.

Сунце се спустило преко широког пространства равне земље, а затим је засијала Вечерњача, тик уз Месечев срп. Из села су се чули повици жена које су на бунару вадиле воду, деце у игри – све то помешано са лајањем паса и цвркутом врабаца који су се бучно спремали за ноћ. Неколико жена изашло је у поља и распршиле су се иза жбуња да обаве нужду. Поново су се окупиле и једна поред друге прале се у потоку.

Мајка Далипа Синга дошла је са поруком чувара канала да је сада ред на Далипа да залије своја поља. Затим се вратила у село да на-

храни стоку. Надничари Банте Синга су већ били отишли. Далип Синг је затворио канал према њивама Банте Синга и пустио воду на своја поља. Затим се испружио по свежој трави на обали и посматрао како се вода мрешка, облива поорану земљу, сјајећи се као жи́ва под светлошћу младог Месеца. Лежао је на леђима, погледа упртог у небо, и слушао звуке који су долазили из села. Могао је да чује како негде у пољима Банте Синга разговарају жене. Затим је све око њега утонуло у тишину обасјану месечином.

Мисли Далипа Синга пореметио је звук пљускања воде негде у близини. Окренуо се и спазио неку жену на другој страни обале, како чучи и пере се. Једном руком је терала воду преко бутина, а другом се прала. Заграбила је шаку блата са обале, натрљала њиме руке, а затим их замочила у реку. Испрала је уста и умила се. Онда је устала, а широке шалваре остале су да леже на земљи, поред њених ногу. Подигла је предњи део кошуље и сагла се да њиме обрише лице.

Била је то Биндо. Далипа Синга је обузела лудачка жеља. Прескочио је реку и појурио према њој. Девојчино лице било је скривено у кошуљи. Пре него што је могла и да се окрене, руке Далипа Синга су је обгрлиле и склопиле се на њеним грудима. Када се окренула према њему, обасуо јој је лице страственим пољупцима и пригушио њен престрављени крик заривши своја уста у њена. Повукао је надоле, на мекану траву. Биндо се борила као дивља мачка. Обема рукама је посегла за Далиповом брадом и дивљачки зарила нокте у његове образе. Угризла га је за нос и вукла све док крв није почела да липти. Али, ускоро јој је понестало снаге. Престала је да се бори и лежала је као обамрла. Очи су јој биле склопљене и из сваког ока је цурио по поточић суза. Изгледала је прелепо на бледој месечини. Далипа је обузела жестока грижа савести. Он ни у једном тренутку није имао намеру да је повреди. Помиловао јој је чело својим великим, грубим шакама, а затим јој је прстима прошао кроз косу. Сагао се према њој и нежним покретом протрљао свој нос о њен. Биндо је отворила огромне црне очи и загледала се у њега празним погледом. У њеним очима није било ни мржње ни љубави. Био је то потпуно беживотан поглед. Далип Синг јој је нежно пољубио очи и нос. Биндо је и даље гледала у њега као да га не види, а у очи јој је навирало све више суза.

Другарице су је тражиле, узвикујући њено име. Она се није одазивала. Једна од њих је пришла ближе и завикала упомоћ. Далип Синг је журно устао и прескочио преко реке, изгубивши се у мраку.

*

Читав мушки део становништва села Сингпура окупио се да чује суђење против Далипа Синга. Судница, веранда и двориште били су

крцати сељацима. На једном крају веранде седео је Далип Синг са лисицама на рукама, између два полицајца. Мајка је седела поред њега и хладила га лепезом, а лице јој је било прекривено шалом. Плакала је и дувала нос. На другом крају Биндо, њена мајка и још неколико жена биле су окупљене укруг. Биндо је такође плакала и дувала нос. Над овом групом стајали су Банта Синг и његови пријатељи и, ослањајући се на штапове од бамбуса, непрекидно шапатом нешто разговарали. Остали сељаци су утуцавали време купујући слаткише од уличних пиљара или су чистили уши код путујућих *ушних специјалиста*. Неки су се окупили око продаваца афродизијака, гуркајући се уз смех.

Банта Синг је узео адвоката да помогне државном тужиоцу. Адвокат је у једном углу окупио сведоке оптужбе и преслишавао их. Упозоравао их је на питања која ће им вероватно поставити одбрана. Упознао је Банту Синга са чуваром суднице и писаром, и натерао га да их части. Такође је измамио свежањ новчаница од свог клијента и тиме потплатио државног тужиоца. Машинерија правде била је добро подмазана. Далип Синг није имао ни адвоката ни сведоке одбране.

Чувар је отворио врата суднице и певајућим гласом објавио да суђење почиње. Пропустио је Банту Синга и његове пријатеље. Далипа Синга су увели полицајци, али његовој мајци нису допустили да уђе. Није никога подмитила. Када је у судници поново завладао мир, писар је почео да чита оптужбу.

Далип Синг је изјавио да није крив. Господин Кумар, судија, затражио је од истражног инспектора да приведе Биндо. Биндо је дошла до места за сведоке, а лице јој је још увек било прекривено шалом, и даље је непрестано дувала нос. Инспектор је почео да је испитује о непријатељству које је владало између њеног оца и Далипа Синга. Извадио је њену одећу, испрскану крвљу и спермом. За тужиоца је то било довољно. Сведочење Биндо, поткрепљено доказима, било је јасно и непобитно.

Затворенику је дата реч, ако жели да постави неко питање. Далип Синг је склопио шаке оковане лисицама.

„Ја сам невин, милостиви господине."

Господин Кумар је постао нестрпљив.

„Да ли сте чули сведочење? Ако немате питања за девојку, донећу пресуду."

„Благородни господине, ја немам адвоката. Немам ни пријатеља у селу који би сведочили за мене. Сиромашан сам. Имајте милости. Невин сам."

Судија је био љут. Окренуо се писару: „Унакрсно испитивање – нема."

„Али", промуцао је Далип Синг, „пре него што ме пошаљете у затвор, височанство, питајте је да ли је била вољна. Ја сам је узео зато што ме је желела. Невин сам."

Господин Кумар се поново окренуо записничару:

„Оптужени поставља унакрсна питања: ’Да ли сте се дали оптуженом без принуде, својом вољом?’ Одговор...”

Затим се обратио Биндо: „Одговорите, да ли сте се својом вољом дали оптуженом?”

Биндо је дунула нос и зајецала. Судија и публика су постајали нестрпљиви и изнервирани њеним ћутањем.

„Да ли сте или нисте? Одговорите. Ја имам још посла данас.”

Кроз многобројне наборе шала који су јој скривали лице, Биндо је одговорила:

„Да.”

Из збирке *Црна Јасмина*